

декориране на нейния възлюбенъ. Но много бързо, почти свѣткавично, работитѣ се измѣниха коренно. Докато нѣмаше никакъвъ противниковъ войникъ, сега като че изникнаха направо отъ земята — съ бѣли фуражки, бѣли блузи, препасани съ черни колани, кжси ботуши. Това бѣха руснаци. Тѣ излѣзоха едновременно, като по команда, по единъ, по двама, а нѣкъде и по 4—5, излизаха направо отъ стѣблата на върбитѣ. Стѣблата на върбитѣ били кухи. Кой е знаелъ това. А това и още колко нѣща могатъ да се научатъ само на бойното поле...

Взводътъ на Гешевъ бѣше напълно изненаданъ и отсѣкъде обграденъ отъ противника. 6-а рота бѣше далечъ при моста, за да му помогне. Никакво време нѣмаше за мислене, за това пкъ Гешевъ избра за действие най-сигурното, което имаше отъ дѣдитѣ си — духътъ и ножътъ. Отъ позициитѣ, съ биноклитѣ въ ржка, ясно и съ свити отъ напрежение сърдца следѣхме всѣка стѣпка на неравната борба. Виждахме боричкания, лъщенето на ножоветѣ, ударитѣ съ приклади, чувахме зловещия вой на бомбитѣ.

Следъ нѣколко мига, може би, обади се нашата артилерия, която почна да бие върбитѣ, отъ които още излизаха бѣли рубашки. Ротата отъ моста настѣпи, за да се яви въ тилъ. Твърдитѣ удари отъ ножоветѣ на взвода поч-